

BODÓ CSIBA GIZELLA

Háló

Míg itt voltál, a vízen jártam,
Csónakba szálltam,
S hallgattam meséidet,
Lehetett hőség vagy langy meleg,
Lehetett ködös, őszi hajnal,
Vízre szálltunk bizalommal,
Te azzal, hogy fogsz halat,
De az sem számít, hogy elmarad,
Együtt voltunk, ez volt fontos,
Hogy a víz alattunk csacsog,
A nád a közelben susog,
Hogy a sirályok és vadkacsák
Szólnak csak bele ringatózó
Csendünkbe, s mire a nap
Magasra ült, a déli harangszó
Felcsendült, part felé indult ladikunk,
Tán vízben maradt a halunk,
De a kertnek hosszú asztalánál
Terítón volt a szivárvány,
És mindent megadott:
Bort, békét, falatot,
Míg úgy nem találta, hogy elég,
Hálodat kimerítette,
S arra kért, hogy menj vele!
Te mentél!
Engedelmesen, félve mentél,
Az Ő halásza lettél.
Azóta nem tudok vízen járni,
Lelkem viharait állni,
A sok vihar lassan elhalkul,
Nem félek!
Tudom, hogy értem nyúl!